

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

20M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie **M 480**—, z odnośnieniem do domu **M 250**—, Zamieszkała **M 540**—, Zagranicą **640**—

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Redaktor naczelny: Stanisław Zachariasiewicz.

Nr. 101

Kraków, środa 12. kwietnia 1922 r.

Rok V.

Amerykańskie środki reklamy.

(Uzasadnienie wewnątrz numeru na str. 7).

Otwarcie obrad genueńskich

Genoa. (PAT. Radio). Obrady konferencji genueńskiej otwarte zostały w obecności przedstawicieli prasy, rządu włoskiego i władz municipalnych przez wicepremiera **Facta**, który wygłosił przemówienie inauguracyjne, witając zgromadzonych i stawiając im przed oczy wielkie zadania konferencji.

— Od prac i przebiegu konferencji — zakoń-

czył premier — zależność będzie może przyszły pokój i pomyślność Europy.

Po przemówieniu **Facta** przemawiali: Barthou, Lloyd George, bar. Ishi, premier belgijski Theunis, kanclerz Niemiec Wirth, wreszcie Cieczerin, który podniósł potrzebę odbudowy Rosji jako konieczność światową i dziękował rządowi włoskiemu za zaproszenie sowieców do Genui.

Konferencja genueńska i bolszewicy

Warszawa. (Tel. wł.). Według otrzymanych tu z Genui donieszeń, okazuje się, że na czelo wypadków, przed rozpoczęciem głównych obrad, wysuwają się dwa fakty: dopuszczenie, według propozycji Lloyd George, do narad przedwstępnych 5 wielkich mocarstw, oraz list **Papieża**, do jednego z arcybiskupów genueńskich, w spra-

wie zjazdu genueńskiego, którego niektóre ustępy wyłączać miały w ramach konferencji oficjalne wiadomości.

Dotąd wiadomo, iż mają być wyliczone 4 komisje: polityczna, finansowa, handlowa i transportowa.

Lloyd George, Barthou i Szancar dyskutowali

nad warunkami dopuszczenia przedstawicieli rządu sowieckiego, do udziału w konferencji. Francuzi domagali się, aby przed dyskusją bolszewicy przyjęli warunki ustalone w Cannes. Zgadza się na to także Lloyd George i Szancar. Oczekiwaniem jest, że przewodniczący konferencji p. **Facta** postawi bolszewikom na inauguracyjnym posiedzeniu ultimatum w tej sprawie. Jeśli oni prawdziwie podobnie przyjmą.

Miała Engela i Polska przedstawiły ze swej strony 4 punkty: 1. Wyniki swych obrad. 2. Autorytety uchwalono: 1. Odrzucić się uznanie sowieców do dnia, bez którego przez nich uprzedzących. 2. Wobec współpracy państw Centralnej przy odbudowie Rosji za konieczną. 3. Domagać się reprezentacji we wszystkich komisjach. 4. Odrzucić wszelkie projekty rekonstrukcyjne, dotyczące państw Europy Centralnej, a wywołujące zamieszanie, lub godzące w polityczną niezależność tych państw.

Najtrudniejszą kwestią będą wybory przewodniczących poszczególnych komisji. Do tych komisji, mają być nie dopuszczeni przedstawiciele Rosji, a to z powodu wręcz odmiennego usoroju tego państwa, a także niemożliwość współdziałania w obradach nad kwestyą naprawy waluty. Delegacja sowiecka odchyła narady z przedstawicielami Polski, małej części i państw bałtyckich, celem pozyskania tych państw na pośredników, w sprawie uznania de iure sowieców, przez wielkie mocarstwa. Delegacja polska odnośnie do tej sprawy nie zajęła jeszcze zdecydowanego stanowiska, uzależniając je od przebiegu prac zjazdu genueńskiego.

Bolszewicy zawsze niezadowoleni...

Hannover. (PAT). Delegacja rosyjska niezadowolona jest z wyznaczonych jej mieszkań oraz z powodu złego połączenia z Moskwą. Delegaci sowieccy chcą korzystać z połączeń telegraficznych, wiodących przez Berlin do Moskwy. Według powszechnego przekonania konferencja genueńska potrwa 4 tygodnie.

Nowy delegat polski do Genui

Warszawa. (Tel. wł.). Przedstawiciel rządu polskiego w międzynarodowym biurze pracy, inż. Sokal, mianowany został zastępcą delegata tego biura na konferencję genueńską. Delegatem głównym tego biura jest jego prezes p. Albert Thomas.

Świąteczne dodatki dla urzędników

Warszawa. (PAT). Rada ministrów 10 kwietnia zastanawiała się nad sposobami walki z drożyzną i postanowiła utworzyć nadzwyczajny Komisaryat dla jej zwalczania, uposażając go w potrzebne pełnomocnictwa.

Następnie uchwalono poddać zarządowi gmachów reprezentacyjnych pałac w Wilnie, będący dotychczas siedzibą tymczasowej Komisji rządzącej, wreszcie podwyższyć normę świątecznych dodatków drożyzn anego dla urzędników państwowych od 9-tej rangi w dół, dla podoficerów i oficerów do rangi porucznika i dla niższych funkcjonariuszów oraz przyznać jednorazowy dodatek świąteczny emerytom i wdowom i sierotom po emerytach.

Nieznaki rumuńsko-jugosłowiańskie

Belgrad. (AW). Królowa rumuńska Marya, która tu przyjechała w odwiedziny do swego zięcia, króla serbskiego Aleksandra, powróciła wczoraj nagle do Bukaresztu. Podobno przyczyną do nieporozumienia między dworcem rumuńskim a serbskim z tego względu, że rząd rumuński odmówił prośbie jugosłowiańskiego ministra wojny w sprawie dostarczenia zboża dla armii jugosłowiańskiej.

Akt nowej Unii lubelskiej

Lublin (PAT). Podczas niedzielnej uroczystości w Lublinie podpisany został akt następujący:

Dziś się w Lublinie na ratuszu roku pańskiego 1922 dnia 9 kwietnia t. j. w Niedzielę Palmową. W Imię Boga Jedynego i Panny Świętej, co Jasnej broni Człecichowy i w Ostrej, święci Branie: My, obywatele miasta Lubli a i województwa lubelskiego, w przytomności przedstawicieli Sejmu państwowego, Władz naczelnych oraz radków z Ziemi Wileńskiej, przybyłych w dniu dzisiejszym ku uroczystemu uczczeniu uchwały Sejmu ustawodawczego z dnia 24 marca 1922 r. o objęciu władzy państwowej w Ziemi Wileńskiej przez Rząd Rzeczypospolitej, zgodnie z wolą ludności Ziemi Wileńskiej w uchwale Sejmu wileńskiego z 22 lutego 1922 r. wyrażoną, oświadczamy i oznajmiamy obywatelom polskim, obecnym jak i nieobecnym tutaj, żyjącym i potomnym, iż my, mając ustawicznie przed oczyma naszą wobec Ojczyzny i sławnego Narodu polskiego powinność, bacznie przytem pilnie na całunnie Rzeczypospolitej z Ziemią Wileńską należny związek i nierozdzielność, iżeśmy tak my, jak i przodkowie nasi o tem myśleli, duszą i sercem, czynem i krwią własną, przez mroki i katusze niewoli, wśród walki nad siły i rozlicznych blasków wolności ku temu dą-

żyli, aby rozerwaną przez wrogów naszych jednolicie Rzeczypospolitej z Ziemią Wileńską po wsze czasy przywrócić, jako za Łaską Boga Wszchemogącego, za wspólnym wysiłkiem wszystkich stanów Rzeczypospolitej i Ziemi Wileńskiej a osobliwie młodzieży rycerskiej, która z takim trudem pod wodzą Naczelnika Państwa, Józefa Piłsudskiego a później gen. Żeligowskiego, Ziemi Wileńskiej jednolicie przywrócić, do czego kalimny uchwały, mocą której Ziemia Wileńska z woli swojej ludności, od wszystkich innych związków państwowych wolna, zostaje z odrodzoną Rzeczypospolitą złączona w jedną całość nierozdzielalną, z powodu której to uchwały my w dniu dzisiejszym, w murach Lublina zebrani, w pełnym zrozumieniu dziejowej chwili, najgłębszą wyrażamy serce naszych radość, służując i chciejąc przed Panem Bogiem i Ojczyzną w obliczu Grodu Starożytności, dawne słowa wickopomnego aktu z roku 1569, iż uchwała ową znać, trzymać, dźwizżyć i wypełniać sami i z potomkami swoimi na wieczne czasy będziemy, nie przywołując niczego z tych rzeczy na wieki w żadną wątpliwość, a ku lepszemu świadectwu i lepszej pamięci, dnia uroczystego swoje nazwiska na tym tutaj akcie kładziemy.

(—) Następują podpisy.

Ogromne wrażenie wybuchu w Gliwicach

Katowice (PAT). Wczorajszy wybuch niemieckiego składu broni w Gliwicach spowodował śmierć 17 Francuzów, wywołując na całym Górnym Śląsku ogromne wrażenie. Dzisiejsze poranne dzienniki polskie zajął wiadomości o wybuchu krótką uwagą, że wypadek ten wywoła natychmiast odpowiednie wrażenie także w Genui i w Cenie. W Gliwicach już wczoraj władze koalicyjne nakazały zamknięcie lokalów publicznych o godzinie 9 tej wczoraj. Dzisiaj spodziewane jest ogłoszenie stanu oblężenia.

Ciąży terror niemiecki na Górnym Śląsku

Katowice (PAT). W sobotę rozpoczęła się w Gliwicach nowa akcja terrorystyczna niemiecka przeciwko Polakom. A mianowicie dziennik „Ober-Schl. Wanderer“ w Gliwicach ogłosił w sobotę sfalszowaną listę członków rzekomej tajnej bojówki polskiej i z tego powodu już w sobotę rozpoczęły się napady na robotników polskich, przyczem czterech śląskó ó ak ciężkie rany, zaś musiano ich odwieźć do szpitala.

Katowice (PAT). Terror niemiecki wobec ludności polskiej w Gliwicach i okolicy wzmagają się coraz bardziej. W Łabentach Orgeszowcy roz-

poczęli strzelaninę w dzielnicy fabrycznej do okien polskich mieszkań. Od wystrzałów poległo dwóch strażników polskich.

Aresztowanie podejrzanych o zamach

Katowice (PAT). W związku z eksplozją pod Gliwicami władze koalicyjne aresztowały dyrektora huty państwowej w Gliwicach Webera i portyera Meinkego. Cmentarz bowiem, na którym wybuch nastąpił, i gdzie była ukryta amunicja, znajduje się w pobliżu huty i na jej terytorium. Dyr. Weber był już raz aresztowany w związku ze styczniowym napadem na oddział żołnierzy francuskich w Szczesłowicach.

Rozstrzygnięcie ornoślaskie po świętach

Katowice (AW). Z najlepszych źródeł otrzymujemy wiadomość, że rozstrzygnięcie w sprawach spornych Górnego Śląska nastąpi w tydzień dnia poświęconym. Objęcie władzy na przyznanej Polsce części Górnego Śląska nastąpi wedle wszelkiego prawdopodobieństwa w początkach maja. Wszelkie pogłoski o rozstrzygnięciu w jesieni b. r. są bezpodstawne.

Miasta w obronie swych mandatów

Warszawa (tel. wł. M.). Stojąc w obronie interesów miast, zarząd Związku miast zwrócił się do Rad miejskich z żądaniem od Sejmu popierania uchwalonego projektu podziału państwa na okręgi wyborcze i zmniejszenia dzielnika wyborczego, albowiem obecny projekt krzywdzi dotkliwie miasta polskie, nie posiadające oprócz 5-ciu, żadnych reprezentantów w Sejmie.

Warszawa (tel. wł. M.). W zwołanym na 25 go maja do Lwowa zjeździe Związku miast wezmą po raz pierwszy udział przedstawiciele miast z Wilenszczyzny.

Zjazd oświatowy miast polskich

Warszawa (PAT). Gazety donoszą, że zarząd Związku miast polskich w porozumieniu z komisją oświatową zwołuje w Warszawie w dniach 22 i 23 kwietnia zjazd oświatowy Związku miast polskich. W zjeździe wezmą udział delegaci miast wszystkich stolic Polski, przedstawiciele instytucji oświatowych i kulturalnych.

Balachowicz żąda rehabilitacji

Warszawa (Tel. wł.). General Balachowicz przysłał marszałkowi Trąmpczyńskiemu list otwarty, w którym skarży się, że zarzucają mu dokonanie szeregu zbrodni, w czasie ubiegłej wojny polsko-rosyjskiej, prosząc, by sąd stwierdził jego niewinność.

Obrzymi wiec kolejarzy lwowskich

Lwów (Tel. wł.). Wczoraj odbył się w pracowni warsztatów kolejowych obrzymi wiec pracowników kolejowych, zwołany przez zawodowy związek kolejarzy, w sprawie drożyzny i 50 proc. zapomogi. Uchwalono solidarnie rezolucję: Zgromadzenie kolejarzy we Lwowie protestuje przeciw wyplatom 50 proc. dochodów miesięcznych, żąda natomiast podniesienia mnożnika, wedle dat Głównego Urzędu statystycznego po myśli uchwały sejmowej, zniesienia pasów drożyznianych, żąda zaliczek dodatków za wysługę lat, dopłaty zasadniczej i wymiaru mnożnika od tej płacy oraz zakazu wywozu artykułów pierwszej potrzeby. W końcu protestują przeciw zaniżeniu reakcji na ustawę o ochronie lokatorów, żądając utrzymania jej w dotychczasowym brzmieniu.

Nowa konferencja bałtycka

Londyn (AW). „Morning Post“ donosi, że z końcem kwietnia odbędzie się w Helsingforsie konferencja, w której udział wezmą: Polska, Finlandya, Lotwa i Estonia. Konferencja ta zajmie się sprawami finansowymi powyższych państw.

Litwini szykanują dzieci polskie

Wilno (AW). Do wsi Surgialy gminy Szyrwalińskiej, leżącej poza pasem demarkacyjnym, za-

mieszkałej przez ludność polską, przybył dziekan z Szyrwint, ks. Nowicki, w towarzystwie litewskich inspektorów szkolnych. Przybyli zażądali, aby mieszkańcy posłali niezwłocznie swoje dzieci do szkoły litewskiej grając w przeciwnym razie grzywną 10.000 marek litewskich. Rodzicom natomiast zagrozili, że o ile dzieci ich do jesieni b. r. nie nauczą się po litewsku, to władze litewskie przeprowadzą surowe rewizycje w domach opornych. Przyczyną tego najeżdzu był bierny opór mieszkańców, którzy nie posyłali swych dzieci do szkoły litewskiej.

Ważna rola Radka w Berlinie

Ryga (PAT). „Siegodnia“ donosi z miarodajnych kół moskiewskich, że w chwili obecnej szczególną wagę ma misja Radka w Berlinie. Radek uważa należy — podkreśla dziennik — za faktycznego kierownika misji dyplomatycznej. W tym celu Radka ma poruszać w miastach europejskich tłumy, któreby opowiadały się każdorazowo za rządem sowieckim. Radek rozporządza olbrzymimi środkami.

Lenin pod opieką psychiatrów

Moskwa (PAT). Do chorego Lenina sprowadzono z Piotrogradu słynnego lekarza psychiatrę Bachtierewa, który go obecnie leczy.

Milion ludzi mrze z głodu w jednej gubernii

Moskwa (AW). Z gubernii Woroneż donoszą, że umiera tam z głodu prawie jeden milion ludzi.

Cholera w Petropawłowsku

Moskwa (PAT). W okolicach Petropawłowska szerzy się epidemia cholery. Władze zabroniły wyjazdu z Petropawłowska.

Churchill w obronie Francji

Leafield (PAT). Churchill, przemawiając w Dundee, oświadczył między innymi: Nis można dopuścić, aby Francja stała się ofiarą niegodziwanego napadu podobnie jak w roku 1914. Anglia — powtórzył z naciskiem Churchill, — nie pozwoli na pozowne zaatakowanie ziemi francuskiej. Ostatnie czasy przyniosły zupełne porozumienie się we wszystkich kwestiach, co do których nasuwały się trudności między Francją a Anglią. Porozumienie to i ciągła harmonia musi pozostać wytyczną każdego rządu w obu państwach.

Zyta pragnie osiaść w Szwajcarii

Paryż (PAT). Wolff. „Journal des Debats“ donosi z Genewy, że była cesarzowa Zyta obróciła się do szwajcarskiej Rady związkowej z prośbą o pozwolenie zamieszkania wraz z dziećmi na zamku Wartegg pod Haschach.

Zamiast płacić — zadają pożyczki

Berlin (PAT) Dziś przedpołudniem została wzięta w Paryżu odpowiedź rządu niemieckiego na notę komisji reparacyjnej. Powołując się na notę z dnia 23 stycznia wskazując odpowiedź niemiecka jako na jedyny środek mogący doprowadzić do pokrycia ciężarów reparacyjnych i do stabilizacji kursu wekslowego na pożyczkę zagraniczną. Tylko pożyczka umożliwiłaby Niemcom spłatę w gotówce sum wyznaczonych im na rok 1922. Gwarancje niemieckie mogłyby być ustalone w związku z statystycznym określeniem niemieckich spłat reparacyjnych. Na żądania w nocie komisji reparacyjnej rząd niemiecki nie może się zgodzić. Żądanie 60 miliardów nowych podatków oraz kontroli jest sprzeczne z obietnicą aliantów.

Obrzymi strajk górników amerykańskich

Londyn (AW). „Daily Telegraph“ donosi, że obecnie strajkuje w Stanach Zjedn. przeszło pół miliona górników. Straty dzienne w produktach węglowych wynoszą jeden i pół miliona ton.

Włamanie do banku w Warszawie

Warszawa (Tel. wł.). Urzędnicy Banku Pomorskiego w Warszawie, przybywszy rano do biura, zastali kasę ogniową rozbitą i brak około 30 tysięcy marek, jakoteż szeregu akcyj. Z kasy zabrano dlatego tak mało, ponieważ bank ulokował pieniądze w sobotę w sejfach.

Z dziejów kamienic i kamieniczników warszawskich.

Srogie i nieutulone lamentey właścicieli nieruchomości, ciężko dotkniętych ustawa o ochronie lokatorów wywołały w końcu projekt ustawy, który zinnym dreszczem przejmując wszystkie mieszkania w Warszawie. Jeśli ta ustawa zostanie uchwalona, w rzeczywistości ochrona lokatorów stanie się fikcją, a do innych pasków przybędzie jeszcze pasek mieszkaniowy, który spotęguje ogólną drożyznę. Zmuszeni płacić wielokrotnie podwyższony komorne — wszyscy właściciele sklepów podniosą ceny towarów, szkoły podniosą wpisy itp. Właściciele mogą z wszelką łatwością pozbyć się każdego lokatora, żądając jego mieszkania „dla siebie” lub zapowiadając nadbudowę, którą później mogą odwracać lub przyciągać, jak długo zechcą. Słowem, jeśli mieszkaniowy przejdzie w stan ostry, zapalny i groźny może katastrofą — mnóstwo ludzi znajdzie się na bruku.

Jakie mogą być pobudki zmiany ustawy o ochronie lokatorów?

1-o. Współczucie dla nieszczęsnych kamieniczników.

2-o. Chęć pobudzenia ruchu budowlanego i skłonienia kapitalistów do lokowania kapitałów w nieruchomościach.

Co do pierwszego zauważyć należy, że litość jest szlachetnym uczuciem, ale winno być dobrze zaadresowane, w przeciwnym razie bowiem sprawdzi się wschodnie przysłowie: „litość nad srogim lampartem jest okrucieństwem nad baranami.”

Kto przed wojną nie mieszkał w Warszawie upatrzy w tem pewną przysadę, gdy kamieniczników warszawskich porównano ze srogim lampartem, ale niewątpliwie przyznają mu słuszość „baranów”, to jest nieszczęsne ofiary nasyconej chciwością kamieniczników (lokatorów) już nietylko przybrane do całej skóry, lecz z tej-że skóry obdzierano i obrabiano aż do ostatniej kosteczki. Od r. 1880 ludność Warszawy urosła więcej, niż w dwójnasób. Z tak pomyślnej konjunktury skorzystały wprawdzie przedsiębiorstwa budowlane, powstały nowe ulice, dachy, kamienicami przybywały nowe piętra — ale znacznie szybciej jeszcze rosły ceny mieszkań. Chwila zastoju w czasie rewolucji 1905—6 roku została bardzo szybko powetowana. W kilkuletnim okresie między rewolucją a wojną światową ceny komornego podniosły się więcej, niż w dwójnasób. Niekiedy właściciele po trzy razy na rok podnosili komorne. Domy budowano tak tandetnie, że niektóre waliły się, nie czekając ukończenia budowy; każdy niemał po kilku latach zamieszkania wykazywał grube defekty konstrukcyi i wyglądał na rudę, a właściciel podnoszący komorne właściciel ani nie myślał o naprawie, wałec cały ciężar nieuchronnych reperacyi na lokatorów. Doszło do tego, że komorne pochanało już nie jedną czwartą, lecz nieraz jedną trzecią budżetu rodziny, przytem spekulacja budowlana, dążąca do jaknajwiększego wyzyskania terenu, a więc budowania jaknajwiększej ilości pięter na jaknajścisniejszej przestrzeni, pozbawiała mieszkania powietrza i światła. Nietylko na parterach, lecz na pierwszych piętrach panował piwniczny smród i plwiczne powietrze, gdy znów mieszkania na najwyższych piętrach miały stałe zepsute i ni funkcyonujące windy i chronicznie cierpiały na niedobór wody. Pierwszy rok wojny był jeszcze okresem bardzo obfitych plonów dla kamieniczników; dopiero wycofanie się Rosyan, ewakuacja Warszawy, a zwłaszcza „szpera”, która ze względu apro w zacyjnych zaprowadzi Niemcy, opustoszyła domy w Warszawie. Ta pustka trwała zresztą bardzo krótko, bo od chwili „wybuchu niepodległości” Warszawa zaczęła się zapelniać po brzegi i wylewać za brzegi. Gdyby nie ochrona lokatorów, orgia spekulacyjna byłaby już doszła do tego, że człowiek musiałby cały dzień pracować na to, by mieć dach nad głową na noc. Jednakże i w tym okresie gorzkiej niedoli znaleźli kamienicznicy coś, co im posłużyło do otarcia łez: spłaty wierzytelności hipotecznych — z wielką krzywdą wierzycieli.

Przypomnijmy sobie, że w okresie wielkiej spekulacyjnej budowlanej i orgii drożyzny mieszkaniowej, każdy właściciel kamienicy korzystał z taniego kredytu hipotecznego. Jeszcze nie budował drugiego piętra, a już zaciągał pożyczkę amortyzującą się; później ukończył dom i zapelniał go lokatorami, albo go sprzedawał i zarabiał na cenie, albo zaciągał dalsze długi hipoteczne, by budować dom drugi, trzeci, czwarty — z których każdy był tylko w trzeciej

lub czwartej części jego własnością. Ponieważ wraz ze wzrostem komornego rosły ceny domów, ten niewielki kapitał własny, mieszczący się na ostatnim numerze hipoteki bardzo szybko podwajał się, ale bądź co bądź stanowił tylko małą część ogólnej wartości kamienicy. W czasie wojny, przy spadku kursu pieniądza, nawet najciężej dotknięci ochroną lokatorów właściciele kamienic, splaciwszy po kursie 216 mk. papierowych za złotego rubla swych wierzycieli, oczyszcili sobie hipoteki i małym kosztem stali się właścicielami całej nieruchomości, która początkowo tylko w małej części do nich należała. — Jednakże zbyt dobre interesy mają złą stronę, że się bardzo szybko urywają. Kredyt

hipoteczny po tym eksperymencie — całkowicie ustal. Kredyt polega na wierzcie: kto się raz zapał, wierzyć nie może. Warunkiem wznowienia ruchu budowlanego jest wskrzeszenie kredytu hipotecznego.

Samo zapiekiwanie się kamienicznikami nie daje najmniejszej gwarancyi; nie daje nawet widoków wzmoczenia się ruchu budowlanego. Dobudowanie pięter stanie się lekarstwem gorszym, niż choroba: na razie uniemożliwi korzystanie nawet z tych mieszkań, które są, na przyszłość odbierze światło i powietrze tym, w których jeszcze oddychać można. Warszawa zostanie na stałe zeszeregowana, a tymczasem wolne, nie zbudowane place, jakich pełno jeszcze w mieście i na jego krańcach, będą nadal konserwowane na pasek.

Do uzdrowienia stuletnich mieszkaniowych stawać się nie tędy droga. Reflektar.

Jak się odniemczył b. zabór pruski.

PRZECIĘTNIENIE 80% LUDNOŚCI POLSKIEJ. — OGROMNY WZROST ŻYWIŁU POLSKIEGO. — ODNIEMCZENIE MIAST.

Po wypędzeniu sępów germańskich, była dzielnica pruska szybko zmieniła swój charakter narodowy. Niemcy przez półtora wieku panowania gorliwie kraj ten niemiecyli. A byli w tej sztuce mistrzami. Nie udalo się jednak zatrzymać polskości, jak to już zrobiono na Pomorzu szecińskim i Średnim Śląsku.

Stosunek narodowy według ostatniego spisu był już w pismach ogłaszany: w województwie poznańskim liczy 82,1% Polaków, Pomorze 79%. Jest to wobec przedwojennego stanu ogromny postęp na naszą korzyść; lecz specjalnie interesującym jest stan narodowościowy miast:

W roku 1910 ledwie 7 miasteczek miało ponad 90% Polaków, 85 miast miało większość polską. Obecnie 50 miast ma wzwys 90%, a 109 miast więcej niż połowę ludności, zaś ledwie 9 i to małych miast, liczące z większością niemiecką.

Są to: Nakło 52% Niemców, Kopanica 53,5, Nowy Tomysl 58,7, Miasteczko 59,9, Szamocin

62,9, Rychtal 66,7, Kostarzewo 67,7, Święcichowa 67,7, Solec 73,4, Z wyjątkiem Nakła — wszystkie są małymi miastami, niektóre, jak Rychtal i Święcichowa, noszą nawet charakter wiejski. Poza tem zagrożone, mając małą przewagę polską, jest Bojanowo (46,7% Niemców).

Czysto polskie są: Sulmierzyce 99,8% (3-ch, dosłownie trzech Niemców), Stęszew 99,3%. Powidz 98,5%, Mikstat i Golańcz po 98%, Mosina 97,6 i szereg innych. Na Pomorzu najbardziej polskie jest Golub 94,1% Polaków, dalej Nowe Miasto 94, Górzno i Gniew 93,4. Z większością niemiecką jedyne Sępólno 55,6% Niemców.

Reasumując te wyniki, przekonujemy się o niezłuchanym wzroście żywila polskiego, Radykalne omal że nie migawkowe, bo w ciągu lat 3, odniemczenie miast naszych wskazuje na niezwykłą tężyznę i żywotność polskiego narodu, — każe wierzyć w jego siły, zadać kłam tym, co wątpili w przyszłość naszą.

Urzednicy państwowi przenoszą się do instytucyj prywatnych!

POWODEM ZBYT MAŁE WYNAGRODZENIE DZISIEJSZEGO URZEDNIKA PAŃSTWOWEGO.

(—) Do Rzeczy wielu błączek, w jakie obfitują nasze urzędy państwowe, przybywa jeszcze jedna, a mianowicie — brak odpowiednich kandydatów na stanowiska urzędnicze, zwłaszcza zaś na stanowiska kierownicze.

Przyczyną tego zjawiska są zbyt małe pensye urzędnicze. Wobec skromnego i niewystarczającego dla zaspokojenia najniezbędniejszych potrzeb uposażenia, urzędnicy zdecydniejsi uciekają z urzędów, a na ich miejsce niema odpowiednich kandydatów.

Najwięcej nieobsadzonych posad można zauważyć w sądownictwie i w okręgach ziemskich, które muszą być objęte przez fachowców.

Oczywiście — nie można się dziwić, że przede wszystkim fachowcy opuszczają swoje stanowiska służbowe. Z konieczności to robią, ponieważ każdy z nich, pracując w instytucji prywatnej, może zarobić do 200.000 marek, gdy tymczasem, będąc urzędnikiem, zarabia najwyżej 50—55 tysięcy marek.

Zjawisko ucieczki urzędników z posad należy do kategorii zjawisk smutnych i niewesoło mówiących o przyszłości maszyny państwowej. Rząd tylko może temu przeciwdziałać. Dlatego też wszyscy obywatele oczekują akcji zapobiegawczej z jego strony.

Kobiety w walce z paskarstwem.

ODEZWA KOBIEC. — „NIE KUPOWAĆ MIĘSA!”

(—) Szerog stowarzyszeń kobiecych w Warszawie wydał wspólną odezwę do społeczeństwa, która onegdaj pojawiła się na murach miasta Warszawy. W odezwie tej czytamy:

„Staliśmy do walki z rzeczami nie usprawiedliwioną z dnia na dzień wzmagającą się drożyzną. Rząd, urzędy walają z lichwą nie pomagają, jeżeli nie znajdą w nas pomocy, a pomoc ta może być skuteczna, jeżeli wszystkie do walki staniami. Sposób na to jedyny: nie kupować! —

NIE KUPOWAĆ MIĘSA,

o ile nie stanieje; nie tylko w tym i w przyszłym tygodniu, ale nakazać sobie i innym nie kupienie ani jednego funta na święta Wielkanocne!

Mięso to artykuł, który się psuje, — jeżeli wy trwamy w takim bójacie, będziemy pewne, że ugną się przed naszą wolą ci, którzy nagromadzili znaczne zapasy wieprzowiny, czekają,

aby podnieść ceny, pokryjomy nam to mięso w przyszłym tygodniu sprzedać.

Zapytacie,

CO JEŚĆ BĘDZIEMY?

Mamy mąkę, jaja, cukier, mleko, masło, kasze, kartofle i t. p. Można przebrać nawet parę tygodni.

Przekonajmy hyeny paskarskie, że mają przeciwko sobie nie tylko władze rządowe, ale stokroć niebezpieczniejszego przeciwnika, bo silnie

ZORGANIZOWANĄ ARMIE KOBIEC,

która to armia wojnę wypowiedziała.

W tej chwili wojnę wypowiedziała co do mięsa, — potrafi jednak stanąć do walki co do innych artykułów spożywczych, pewna, że walkę tę zwycięsko zakończy.”

Za przykładem Warszawy powinnyby pójść i kobiety innych miast Polski, a zwłaszcza Krakowa.

Orgie samochodowe w Warszawie.

(—) Od pewnego już czasu Warszawa jest świadkiem powtarzających się wypadków samochodowych.

Onegdaj znowu na rogu ul. Książęcej i Smol-

nej zderzyło się auto z tramwajem. Zderzenie było tak silne, że cały przedni pomost wraz z regulatorem motrowym został dczysztańca zdruzgotany. Prowadzący tramwaj motorowy Fr,

Zientala został przygnieciony blachą i szklanem oszalowaniem pomostu tak silnie, że padając, wybił plecami otwór w zamkniętych drzwiach; tym sposobem upadając do wnętrza wagonu, uniknął silnego kalectwa, a może i śmierci. Mimo to odniósł on rany na głowie oraz na silne

potłuczony bok.

W godzinę potem samochód ciężarowy nalaadowany węglem jadąc z nadmierną szybkością wjechał na chodnik i wywrócił latarnię gazową wraz ze słupem.

Jak pijany karawaniarz wioził nieboszczyka w Warszawie.

WOŹNICA KARAWANIARZ, PODPIWSZY SOBIE, SPADŁ Z KOZŁA KARAWANU W CZASIE POGRZEBU. — ZAMIAST NA CMENTARZ DO KOMISARYATU POLICYI.

(—) Onegdaj zdarzył się w Warszawie oryginalny pogrzeb z przeszkodami. Oto w czasie, kiedy kondukt pogrzebowy z zwłokami ś. p. Janakowskiej przechodził ulicą Zygmuntowską, woźnica karawaniarz, Ignacy Skiba, który widząc że adto zaglądał do kieliszka, spadł z koźła karawanu na bruk i potłukł się oraz poranił w twarz.

Wskutek tego wypadku karawan i cały kondukt żałobny musiał się zatrzymać. Zaczęto de-

batować nad karawanem bez woźnicy, ponieważ pijanego i potłuczonego karawaniarza policyant odprowadził do komisaryatu, gdzie pozostał aż do wytrzeźwienia.

Po krótkiej naraźcie jeden z uczestników konduktu żałobnego wsiadł na kozłol i wtedy już bez przeszkód karawan podążył na cmentarz bródziński. Po pogrzebie ten sam przygodny karawaniarz pojechał karawanem do komisaryatu.

Aresztowanie milionera piotrkowskiego.

KUPOWAŁ KRADZIONY RZECZY.

(—) Dnia 4 bm. funkcjonariusze policyi piotrkowskiej wysłędzili kilka kradzieży kolejowych, dokonanych w obrębie powiatu piotrkowski go. Znaleź ono między innymi i takie rzeczy, które skradzione zostały jeszcze w listopadzie 1921 r. z wagonów kolejowych, jak 19 sztuk opon samochodowych, a nadto sześć icawatów kolejowych, wartość 500.000 marek, skradzionych niespełna przed miesiącem i kilkanaście bron polowych.

Policyja stwierdziła, że odmioreg rzeczy skradzionych był Władysław Władysław i r. znany milioner, właściciel piłkane, posady oraz szeregu kamienic w Piotrkowie i Łodzi. Zamieszany już poprzednio w afere poborową Bogdanowicza i spółki, a niedawno wypuszczony z

więzienia w Poznańskim za różne nadużycia, został Horn aresztowany.

Policyja miała wielką trudność w wykryciu tych kradzieży, ponieważ Horn jako posiadacz milionowej fortuny, a przytem szeroko ustosunkowany, obracający się w towarzystwie znanych w mieście osób, nie zwracał na siebie uwagi organów policyjnych i nie budził podejrzeń, aby mógł nabywać przedmioty z kradzieży pochodzące. Dopiero, gdy zebrano materiał pewny, przeprowadzono w jego majątku przy ul. Zaleskiej rewizję, która dała rezultaty wprost sensacyjne.

Obecnie prowadzi się w dalszym ciągu energiczne dochodzenie, celem wykrycia współalników.

Szajka złodziejska ukryta w beczkach.

BOGATY LUP. — ZŁODZIEJE, KTÓRZY Z POWODU BRAKU MIESZKAŃ MIESZKAŁI W BECZKACH W PIWNICY. — TRZECI „PTASZEK” — KRADZIEŻ W SPÓŁCE KRAWIECKIEJ.

(—) Onegdaj w Warszawie przeprowadziła policyja rewizję w mieszkaniu niejakiej Wędrichowskiej Leokady przy ul. Spiskiej 7, u której znaleziono 28 sztuk manufaktur, 22 par spodni, 11 marynerek i 10 kamizolek. Wędrichowska dawała na pytania co do pochodzenia tych rzeczy wykreśne odpowiedzi, ponieważ jednak policyja posiadała wiadomości o przywiezieniu do tegoż domu kradzionych rzeczy na wozie, przypuszczała, że i sami złodzieje muszą się gdzieś ukrywać w tym domu.

Na zasauzie tych przypuszczeń przeprowadzono rewizję w całym domu i po dość długich poszukiwaniach w jednej z piwnic, znaleziono ukrytego w skrzyni zawieszonych przedmiotów, Stanisława Rutkowskiego, w beczce zaś, przewró-

czonej do góry dnem w tej samej piwnicy znaleziono drugiego „przyszkę, niejakiego J. a Włodarczyka, znanego pod pseudonimem „Parowóz” Po wydostaniu z piwnicy obu złodziejów, policyja ukryła się w domu, a po kilkunastu minutach przybył jeszcze trzeci złodziej, Stanisław Kotwinski, którego też odrazu aresztowano.

Dwaj pierwsi złodzieje tłumaczyli się, że z powodu braku mieszkań zmuszani byli przebywać w piwnicy i mieszkać w beczkach i w skrzyniach — Wędrichowska zaś twierdziła, że rzeczy znalezione u niej musiał jej chyba ktoś na złe znieść do domu.

Wkońcu jednak stwierdzono, że rzeczy te pochodziły z kradzieży, dokonanej tej samej nocy w Spółce krawieckiej przy ul. Grzybowskiej.

Z TEATRU im. J. SŁOWACKIEGO.

Dyabeł i karczmarzka.

Komedya w 3 aktach St. Krzywoszwaska.

Po szeregu sztuk poważnych, o głębszym podkładzie myślowym, ta komedya pełna fantazji i wuzicku, wznowiona została bardzo szczęśliwie, jako odetchnięcie z zniechęconych nastrojów. Stylowa malowanka, bawiaca oko, kaleidoskop barwnych scen rzucanych przez starość oczka szkiełka latarni magicznej, drobniśka, straszliwa w pogodnej chwili z pod pióra wytrawnego pisarza o niezawodnym nerwie scenicznym.

Na scenie przewitała się figurki, wycięte ze starych szychów doby napoleońskiej, światek małego mieszczkański zabawiający się w podmiejskiej oberży. — z drugiej strony mieszał się między ludzi swiar niekiedy, noszony w czeredzie sympatycznych dyabłów i dyabliczek w których niema nic demonicznego. Są to dyabły figlarne i dobrodusze, na wesołej wycieczce na łowy dusz ludzkich, — a które tak łatwo wyciągnąć w pole. Również ze wewnątrz sa to dyabły klechd polskich, a więc

przebrane no niemiśku i zaleźdzające poszczególne karocami przed karczmę przydrożną. W gospodzie karczmarczka hoża jak malowanie, a cnotliwa jak lilia, energiczna i pewna siebie, jako pani we własnym domu lecz i głęboko kobieca w swej prostocie pod skromną kitaiką krwiąca serce o tych samych prawach, kaprysach i wybiegach, jakie bile w pierś wielkich dam, stroinych w jedwabie.

Rzecz idzie o to, by piękna karczmarzka uwieść z drogi cnoty w dzień jej ślubu — i te ponętne miswe przeznaczają Infernus młodemu dyabłu Rożnikowi. Zarozumialec ten krzwił się jednak, a na przestroge wyrażona, by strzegł się, gdyż przymusił ludzka postać, podlegać będzie jej słabościom, odpowiada jedyna głęboka sentencja: „Miłość? Wszak ona jest poszukiwaniem własnej duszy a mójm swoją dawno odnalazł” Pokazuje się jednak że cała ta mądrość nawet dyabłu niewiele pomódz zdola.

Pierwszy akt jest szeregiem wzbornie podmalowanymi, a szczerze zabawnymi scen rodzajowymi na tle mieszczkańskiego wesela. Z chwila wmięszania się dyabelskich gości w przebraniach wielkich pań i panów w uroczystość rodzinną, w wno weselne wstępuje jakiś ferment, który nietylko wałni cale towarzystwo lecz hurzy i rozsada harmonie szczęścia małżeńkiego. Teżo właśnie trzeba, aby dać pole Rożnikowi do wypełnienia swej misji. Urodziwy dyabeł zrazu gładko zbliża się do zwycięstwa, kiedy nieoczekiwanie wpada we własne sidła. Zakochał się — i ze zdobywczego uwodziciela, przemienia się w sentymentalnego trubadura przygrywającego na gitarze. Kobieta intuicyjnie odczuwa moment psychologiczny — i trzeźwieje. Przed chwila strwożona i drżąca gotowa uleść czarowi, odnajduje się pania w tej grze miłosnej w której przewaga leży zawsze po stronie chłodniejszej. A gdy weselna kompania wraz ze skruszonym panem młodym,

Promień słońca

Promień słońca — w dzień pogury
W kryminale zajrzał mury
— Witaj słońce! — rzekł morderca
Człek bez wiary, czci i serca

Promień poszedł, gdzie rozpusta,
Ucałował blade usta —
Wyszeptaly usta drzące:
— Przebacż życiu memu — słońce! —

Bez meldowań, zawiadomień
Wszedł do wielkiej pani — Promień
— Podle słońce! — kinie zgłębiana
Wyspać się nie można żrana!

Kr.

Czy palenie papierosów psuje urodę kobiet...

(1.) Zadrżycie wszystkie namiętne palaczki: oto lekarze amerykańscy wydali wyrok, który osiabił niebezpieczny nałóg palenia. Znany lekarz nowojorski, dr. Parry Edwards, który zajmuje się z punktu medycznego wpływem, jaki palenie papierosów wywiera na wygląd pici pięknej, utrzymuje, że kobiety, raczyjące palić we wczesnym wieku, tracą swą piękność już w 24 tym roku życia. Z pewnością mniejszymi lub większymi ograniczeniami i opinią powyższą godzą się również inni lekarze. Jeden z nich mówi: „Zewnętrzny wygląd młodego dziewczęcia musi uciepieć skutkiem palenia papierosów, palenie bowiem odbija się szkodliwie na zdrowiu”. Inny znów eskulap powiada: „Oczy nalogowych palaczy stają się mętne i pomure, co naturalnie szpeci niesłychanie twarz kobiecą, ogólna zaś nerwowość, wywołana nadmiernem używaniem papierosów, nadaje twarzy wyraz senności i zmęczenia. Jednym papieros, wypalony po jedzeniu, nie odbierze, rzecz prosta, kobiecie jej urody, niebezpieczeństwo jednak palenia polega na tem, że u kobiet przyzwyczajenia to staje się niczem niepowściągnięta namiętność, która odbiera sen, apetyt i niszczy nerwy. Twarz takich namiętnych palaczek w bardzo szybkim czasie żółknieje i starzeje się...”

A więc zastanówcie się teraz wszystkie zwolenniczki nikotyry: co warte więcej, czy uroda, czy ten szaro-błękitny dymek, unoszący się z waszych papierosów?...

— 000 —

przybysła by nawiazac złote nici poiednania i zrodzdy, piękna Kasia bez wahania przeklada swego fryzjera, a prawowitego malzonka, nad nieznamomego hrabiego Biedne, zakochano dyabły (po i znacznie doświadczeniysz Kuternoga uleci mocniejszemu nad dyabelski, czarowy kometv) zasiadaja placzac na schodkach wiodacych do małżeńskiej komnatki. I godna otówka Fragonarda jest scenka ostatnia, gdy — zwabiona halasem, sprawlonym przez potworne wtargniecie niekiernej czeredy — wchyla się z za drzwi piękna Kasięka, wraz ze swym malzonkiem, w nocnych neglizach, ze swieca w reku. Na pobojowisku zawięzionych nadziei zastała już jedynie Kuternoga, który jako brzydki i stary nie poddał się odczarowaniu miłosnemu, przedkladając nad nie pozostanie w pobliżu swej miłości, w ludzkiej postaci, choćby w ofiarowanej mu szyderczo roli stróża w jej gospodzie.

Komedya, nie rozszarc żadnej pretensji do głębi, pozostaje stworem cackiem toczącym się lekko, jak piosenka wielkanocna, w naiwności swej szczerze artystyczna. Wyreżserowana wspaniale odwoziona została w całej swoistej charakterystyce. Karczmarzka pełna prostoty i kobiecości była p. Zmiewska, której mocny talent występuje zdecydowanie w rolach zarzysowanych raczej realistycznie. Zakończanego dyabła Rożnika grał p. Szymański, artysta o dobrych warunkach i coraz pomysłniej rozwijającej się linii uzdolnienia. Wyborem bez zastrzeżeń, o oryginalnej masce i grze był Kuternoga p. Miarczyński. Cały zreszta liczny zespół doskonałe zrany, wytworzył obraz rodzajowy pełen charakterystyki, szczerze zabawni, a wolni od wszelkiej szarzy, na dobrze skomponowanym do dekoracyjnym. Szczególnie wyróżnili się pp. Krasnowiecki, Dobiesław Działosz, Puchalski, Szymborski i Kusowski, oraz pp. Modzelewskie, Klouška i Malecowska

E. L.

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk:

Leona
 Wschód słońca: 5:58
 Zachód słońca: 7:26
 Długość dnia: 13:28

Wtorek
11
 Kwietnia

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Wtorek: „Dyabeł i karczmarza”.
 Środa: „Dyabeł i karczmarza”.
 Czwartek: Teatr zamknięty.
 Piątek: Teatr zamknięty.
 Sobota: Teatr zamknięty.

TEATR MIEJSKI OPERA I OPERETKA.

Wtorek: „Odmłodzony Adolar”.
 Środa: „Baron Kimmel”.

TEATR „BAGATELA”.

Wtorek: „Szal”.
 Środa: „Szal”.
 Wielki czwartek: „Siedm Słów Chrystusa” (Oratorium).
 Wielki piątek: „Siedm Słów Chrystusa” (Oratorium).

OPERETKA „NOWOŚCI”.

Wtorek: „Szpera”.
 Środa: „Szpera”.

WYKŁADY W ZWIĄZKU LITERATÓW (Dom artystów plac św. Ducha).

Od 10 do 20 bm. ferie świąteczne
KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH
 w Krakowie, Rynek gł. Linia A—B L. 39.

Wtorek, dr Estreicher: „Z dziejów wielkich mocarstw w ostatnich czterech latach”.

Redaktor Maryan Dąbrowski - ludowcem.

Jak donosi „Kuryer Polski”, poseł Maryan Dąbrowski, redaktor krakowskiego „Il. Kuryera Codziennego”, zgłosił oficjalnie swą przynależność do klubu P. S. L. (Piastowcy).

Schronisko dla młodzieży zwiedzającej Kraków.

Kuratorium okr. szkolnego krakowskiego, pragnąc zapewnić schronienie noclegowe dla młodzieży szkolnej, coraz liczniej przybywającej do Krakowa z całej Polski, celem zaznajomienia się z kulturą i zabytkami krakowskimi, wszczęło akcję wśród młodzieży i nauczycielstwa, zdążającą do zebrania funduszu na budowę domu wycieczkowego w Krakowie. W tym celu kuratorium podniosło projekt opodatkowania się stałego młodzieży i nauczycielstwa, zarówno w okręgu krakowskim jak i innych dzielnicach Polski, a nadto obmyśliło cały szereg innych projektów, zmierzających, przy pomocy samej młodzieży, do wydawnego zasilenia funduszu budowy domu.

48 trylionów rubli.

(1.) Na posiedzeniu partii komunistycznej w Moskwie omawiał Sokolnikow finansowe położenie Rosji sowieckiej, przyczem oświadczył, iż w chwili obecnej znajduje się w Rosji 48 trylionów rubli papierowych w obiegu.

Krematorium-towarzystwem akcyjnym

(1.) Wedle doniesień pism czeskich, w Olomuńcu ma powstać krematorium założone na zasadach towarzystwa akcyjnego. Na mocy nieprzyjętych jeszcze dotąd statutów, miasto jest zobowiązane co roku wypuścić w obieg i zakupić 150 akcji. Kapitał akcyjny będzie wynosił 600.000—800.000 koron.

Paryż stacją turystyczną.

(1.) Rada miasta Paryża zajmowała się kilkakrotnie sprawą klasyfikacji stolicy Francji jako stacji turystycznej. Wobec tego, że projekt ten musi być ratyfikowany przez specjalną ustawę, rząd ma obecnie w jak najszybszym tempie wygotować odpowiednią ustawę; ma ona określić zarazem sposób płacenia i wysokość taksy pobytu, jaką wszyscy przybywający do Paryża cudzoziemcy tudzież Francuzi pochodzący z innych miejscowości będą zmuszeni opłacać. Paryż spodziewa się w ten sposób osiągnąć wielkie korzyści, zważywszy, że przez cały rok ruch przyjezdnych jest w stolicy Francji niesłychanie ożywiony.

100 milionów marek za jedną markę pocztową.

(1.) W tych dniach odbyła się w Paryżu licytacja sławnego zbioru marek pocztowych Ferrari. Jeden z amerykańskich filatelistów nabył jedyny znany egzemplarz angielskiej marki Guyana z roku 1853 za olbrzymią sumę 300.000 franków, co wynosi mniej więcej około stu milionów naszych marek.

Dziecko jednej czy dwu matek

Józefa i Róża Błażek jako podlotki.

Józefa i Róża z dzieckiem.

SENSACYJNY SPÓR W CHICAGO. — O MILIONOWY SPADZEK SIÓSTR SYAMSKICH —

(1.) Jak już donosiliśmy w krótkości, zmarły przed niedawnem w Chicago siostry syamskie Róża i Józefa Błażek, dwie Czeszki, które zrosnięte z sobą jednym wspólnym biodrem, przeżyły tak lat 44.

W r. 1910 Róża powiła syna, który jest dziś 12-letnim, najzwyklej normalnym chłopakiem. Najciekawszym w tej całej historii był fakt, że Józefa przez czas ciąży swej siostry nie wiedziała podobno nic o jej stanie i dopiero przy samym porodzie poznała tajemnicę swej siostry.

Z chwilą śmierci obu Błażkowych podniosło się w Ameryce interesujące pytanie:

JEDNA CZY TEŻ DWIE MATKI?

Po śmierci obu siostr miał 12-letni syn Róży dziedziczyć spadek po swojej matce, zaś spuściznę po Józefie miała przypaść 85-letniemu ojcu bliźniaczek, żyjącemu dotąd w Czechach, tudzież krewnym matki. Błażkówny pozostawiły około 225.000 dolarów majątku.

Lekarze i prawnicy miasta Chicago zajmują się obecnie rozstrzygnięciem kwestyi, czy matką pozostałego dziecka była tylko Róża czy też do pewnego stopnia także i Józefa? Znamy chirurg chicagowski dr Briggs oświadczył, że organizm obu siostr był czemś jednolitym, że za tem, mimo że bez żadnej wątpliwości Róża wydała na świat dziecko, to jednak

W PORODZIE BRAŁA UDZIAŁ TAKŻE I JÓZEFA.

Od samego początku obie siostry karmiły dziecko obie zwaly je „nasz mały”, obie też uważały się za jego matkę, fakt, że nie tylko rodzicielka Róża ale i Józefa mogła swą pierśią karmić dziecko, jest jaskrawym dowodem ścisłego związku i jednolitości ich organizmu.

Lekarze z Chicago prześwietlali zwłoki obu

zrosniętych siostr promieniami Röntgena i doszli przy tem do zdumiewających wyników. Miednica Róży Błażek była w ten sposób zbudowana iż normalny poród był u niej rzeczą niemożliwą i mogła ona wydać na świat dziecko tylko

PRZY POMOCY OPERACJI

Tymczasem dziecko urodziło się bez żadnych zabiegów operacyjnych, co wprowadza cały świat lekarski w niesłychane zdumienie. Tak więc macierzyństwo Róży jest nową zagadką życia tych obu osobliwych kobiet.

W całej tej sprawie chodzi obecnie o owe 225.000 dolarów, których rozdział, wedle opinii lekarzy ekspertów, nie jest tak prosty i łatwy, jakby to się mogło здаwać. Jak już wyżej wspomnieliśmy, połowę majątku miało dziedziczyć dziecko Róży, drugą połowę ojciec siostr syamskich, jako spadkobierca Józefy. Tymczasem, wobec tego, że lekarze przyszli do wniosku, iż chłopak jest dzieckiem obu siostr, temsamem on tylko stałby się

JEDYNYM DZIEDZICZCIELEM CAŁEGO MAJĄTKU.

Klische Röntgena wykazały tak osobliwą budowę kręgosłupa obu kobiet, że pomiędzy fachowcami powstał spór: czy siostry syamskie mają być uważane za jedną, czy też za dwie odrębne istoty? Na razie chirurdzy skłaniają się do twierdzenia, że próba rozdzielenia sióstr bliźniaczych przy pomocy operacji byłaby musiała być śmiertelną, ponieważ posiadały one

WSPÓLNY KRĘGOSŁUP

układający się w kształcie wielkiego U.

Zastępca prawny siostr Błażek wyraził opinię, że sąd dopiero musi rozstrzygnąć czy 12-letni Franciszek jest synem i spadkobiercą Róży, czy też obydwu siostr.

Straszna tragedia obłąkanego.

W PRYZSTĘPIE SZALU MORDUJE TOPOREM ŻONĘ I CÓRKĘ, KTÓRĄ POTEM WYRZUCA PRZEZ OKNO. — STRZELA DO POLICYANTÓW I SAM ODBIERA SOBIE ŻYCIE. —

(p) W Berlinie wydarzył się niedawno straszny wypadek, którego ofiarą padło kilka osób. Robotnik Otto Ehrhardt, dostawszy napada obłąkanego, natarasował mieszkanie i usiłował zabić żonę i córkę. Następnie strzelił z rewolweru do swego 14-letniego syna, poczem chwycił znow za rewolwer i zaczął nim okładać 16-letnią córkę. Gdy bezprzytomna padła na ziemię, obłąkaniec chwycił ją i

WYRZUCIŁ PRZEZ OKNO

na bruk z czwartego piętra.

Potem wariat wyszedł na balkon i poczęł strzelać do urzędników policyjnych, którzy, zaalarmowani przez mieszkańców usiłowali go u-

jąć. Policyjanci również odpowiedzieli strzałami. Ehrhardt wówczas usiadł na poręczy balkonu i

STRZELIŁ DO SIEBIE,

poczem runął martwy na ulicę. Policyja, dostawszy się do mieszkania po wylamaniu drzwi, znalazła tam dogorywającą żonę szaleńca. Syn, aczkolwiek odniósł ciężkie rany, pozostał przy życiu. Obie ofiary szaleńcy przewieziono do szpitala.

Reklama dźwignią handlu!

Oszustwa „na bombę” i „na wymiankę”.

Sposoby oszustów warsz. wskich.

(+) Od pewnego czasu notowane są w policji warszawskiej oszustwa na t. zw. „bombę”, polegające na czułej i postępniej sprzedaży rzekomo cennych towarów, w rzeczywistości zaś bezwartościowych. Ofiarami tych oszustw są najczęściej przyjezdni, niezający stosunków tu tejszych i zwabieni przez sprytnych szantażystów pod różnymi pozorami.

Jeden z szajki szantażystów, udający np. Rosjanina, ma na ręku jakiś towar lokciowy lub galanterijny do sprzedania, drugi z szajki podchodzi i traktuje kupca, trzeci pośredniczy, lecz pseudo-kupiec nie chce im sprzedać, gdyż jakoby nie ma do nich zaufania. Wtedy dwaj „stani upatrują sobie ofiarę, w postaci jednego z naiwnych przechodniów, proponując mu korzystne kupno tego towaru; tłumaczą się, że rzekomy Rosjanin nie chce im sprzedać, dają mu na poczet transakcji jakąś sumę z warunkiem, aby awabiony w pulapkę przechodzień dopłacił resztę i wykupił cały towar.

Zachęcony świetną transakcją przechodzień wypłaca kupcowi umówioną, przeważnie znaczną sumę, otrzymując w zamian b. ličný towar. Jednocześnie wszyscy uczestnicy szajki szybko znikają z oczu oszukanego. „Bomba” pękła: szantażysta oszukany pozostaje z towarem w ręku. Oszustwa na „bombę” zdarzają się w ostatnich czasach bardzo często.

OSZUSTWO „NA WYMIANKĘ”.

Na „czarnej giełdzie” na Nalewkach i placu Bankowym, gdzie odbywa się zakazany handel walutą, operują różni pośrednicy i faktory, którzy podejmują się wymiany dolarów na walutę polską i przy tej sposobności popełniają kradzieże i oszustwa. Ofiarę wciągają do bramy lub na schody, gdzie w wielkim pośpiechu dokonywują transakcji najczęściej w ten sposób, że zamiast 5 tysięcznych hanknotów, z których kilka układają z wierzchu paczki, wkładają do środka obliczonej paczki 1000 markówki. Przy tej sposobności aferzyści popełniają również kradzieże.

O skandalach w kołach bogaczy pisze się szeroko, ale o objawach rozkładu wśród biedniejszych nie wspomina się wiele atoli wystarczy przejść się po salach sądów kryminalnych, przysłuchać tysiącom rozpraw podczas procesów rozwodowych, by przyjąć do przekonania, że jednak nędzebrza się dzieje w Stanach Zjednoczonych, że narodowi amerykańskiemu, jeśli narodem zwać można to zbiorowisko ras, narodów i szczepów

GROZI ROZKLAD MORALNY I UPADEK

jeśli dalej tak pójdzie.

Pisma konstatują, że naogół najmoralniejszy stosunkowo element stanowią właśnie nowi przybysze z Oceanu, imigranci — i domagają się odpowiedniego zaogrodzenia ograniczeń imigracyjnych, by zepsutych jankesów zasilić nową falą zdrowego moralnie żywiołu europejskiego, który jednak winien być skierowany nie do miasta — tych siedlisk nędzy i rozpusty — lecz w szerokie przestrzenie pól — do pracy rolnej.

Obrzymia kradzież kolejowa.

(1.) Pewnej pani jadącej onegdaj z Wiednia koleją południową, skradziono w pociągu czarna jedwabną, przetykaną srebrem torbkę, w której znajdowało się: 2220 lirów, sznur ze 107 pereł, pierścionek platynowy z dużą perłą i brylantami i sztykretową papierośnicę, wszystko razem wartości 15 milionów koron austr. Za wykrcie sprawcy kradzieży przeznaczona poszkodowana nagroda dwu milionów kor. austr.

Ośm osób przejechanych przez pociąg

(1.) Przed dwoma dniami zdarzyła się w Westfalii straszna katastrofa kolejowa: oto ośmiu ludzi pracujących przy robotach na torze kolejowym, zostało przejechanych przez pociąg i zabitych na miejscu. Kilka innych osób odniosło ciężkie rany.

Sensacyjne odkrycie policji antwerpskiej.

(1.) Policja w Antwerpii odkryła świeżo w jednym z magazynów skryznie z archiwami, przywiezione tam i pozostawione przez władze niemieckie w czasie okupacji. Opierając się na znalezionych dokumentach belgijskie władze sądowe mają wszcząć nowe śledztwo w kwestyi handlu z nieprzyjacielem.

Cierniowa droga twórców mody.

(1.) Nie zawsze godnym zazdrości jest los ludzi, którzy swym współczesnym torują nowe drogi w dziedzinie mody i wynalazków. Rzeczy, do których my dziś przywykliśmy jako do czegoś zupełnie naturalnego, w chwili powstania spotykały się często z szalonym oburzeniem i pogardą tłumy.

Tragicznym był np. los Anglika Józefa Hauwaya, który pierwszy sprowadził do Europy parasol. Kiedy na dalekim Wschodzie przedmiot ten był od niepamiętnych czasów znany i używany, w Europie spotkał się zrazu z wielką niechęcią. Skoro Hauway ukazał się po raz pierwszy ze swym parasolem na ulicach Londynu, zgromadziły się koło niego rozwiścieklone tłumy, i zaczęły okładać go kijami, tak że nieszczęśliwy człowiek przez długi czas potem był przedmiotem powszechnych kpin i szyderstwa.

Z równem niepowodzeniem spotkał się handlarz John Hetherington, ukazawszy się pierwszy raz w cylindrze. Z powodu wywołania ulicznego zamieszania został on nawet aresztowany i musiał zapłacić 500 funtów grzywny. Taką to otrzymał podziękę za wprowadzenie cylindra, który przez długie lata był przecież najmłodniejszym odkryciem głowy dla eleganckich mężczyzn, a i dziś jeszcze ma swoich wyznawców.

Pierwszym, który przywdział monokl do oka był Holender, Jonker van den Briele. Zaopatrzone w monokl pojawił się wśród dyplomatów na kongresie wiedeńskim, a wprowadzona przezeń moda przyjęła się szybko wśród gogusiów całego świata. Już w roku 1824 a więc w 9 lat po pierwszym ukazaniu się monokla zajmują się tym „wynalazkiem” okuliści w dziesiątach medycznych, zwracając uwagę, że monokl jest tylko nawykiem mody, nie zaś koniecznością dla wzroku, któremu ani pomaga ani szkodzi.

Zwyczaj zastępowania całej szaty żałobnej tylko czarną krepu na zwyczajnym odzieniu, zdaje się być w związku z żałobą po śmierci Nelsona. Iż i jeszcze zachowało się wspomnienie tego zwyczaju w angielskim uniformie marynarzy. Czarny jedwabny fontaż przy uniformie marynarskim przypomina ogólną żałobę angielskiej floty po śmierci wielkiego bohatera morza i zachował się do tej pory. Czarna wstążka żałobna została jednak zastąpiona przez trzy białe paski które znajdują się na wyłogach niebieskiego kołnierza, a które mają symbolizować trzy wielkie zwycięstwa morskie Nelsona.

- 000 -

Wesoła noc w więzieniu.

GOLIBRODA ŁAKNIE KOBIETY. — USŁUŻNY URZĘDNIK WIĘZIENNY. — LUSTRACYA CEL. — SMUTNY EPILOG ZABAWY.

(p.) Skazańcy żalą się na państwo, że odbierając im swobodę ruchu, pozbawia ich najważniejszego prerogatyw, do jakich każda jednostka ma prawo. Rząd daje im wprawdzie mieszkanie bezpłatne i również bezpłatny wikt, ale — jak wiadomo — nie samym chlebem żyje człowiek, zwłaszcza gdy tym człowiekiem jest mężczyzna w sile wieku, krzepki, a z konieczności pozbawiony towarzystwa płci pięknej.

SPRAGNIONY FRYZYER.

Ten brak odczuł żywo pewien fryzyer, którego bezwzględna ręka sprawiedliwości skazała na odsiadanie kary więzienia w jednym z kryminałów wiedeńskich. Jednakże korzystając z tego, że urzędnik więzienny był jego dobrym znajomym, wywnętrzył się przed nim z pożądań swego serca.

„Nic łatwiejszego, jak temu zaradzić!” — oświadczył wyrozumiały cerber. — „U nas siedzą dotó kobiet, przejdziesz dziś w nocy po celach i wybitrzesz sobie coś dla swego gustu!”

Spragniony miłości fryzyer, skwapliwie podchwycił tę myśl. Przyjaciel dostarczył mu uniformu dozorca więziennego i dał mu w rękę pęk kluczy. Od cel i rozamorzony cyrulik puścił się na poszukiwanie szczęścia, zaglądając po kolei

przez okienko do każdej celi, zajętej przez kobiety.

WĘDRÓWKA PO CELACH PŁCI PIĘKNEJ.

Wreszcie natrafił na „coś w swoim guście”. Otworzył drzwi przy pomocy urzędowych kluczy i zwrócił się z oświadczeniem do aresztantki, doznał jednak bardzo niegrzecznego przyjęcia. Dał więc spokój, wycofał się z honorem i zapukał do drugiej celi. I tu nie znalazł szczęścia. Dopiero w trzeciej celi doszedł do porozumienia. — A więc oddał przyjacielowi mundur i położył się — spać...

KŁOPOTY FAŁSZYWEGO DOZORCY.

Nazajutrz powstał w więzieniu rajwach. Kilka kobiet zrobiło doniesienie na dozorcę, że niepokoił w nocy, przerywając im zasłużony wypocinek. Nawet — o zgrozo! — nawet owa „wybrana” wnieśli skargę tej treści, że pseudo-dozorca zadał jej gwałt.

Oczywiście, wynikiem przeprowadzonego śledztwa było stawienie żadnego przysług fryzyera i jego usługowego przyjaciela przed sąd karny, który ma zamiar ich obu pouczyć, że Amor w więzieniu powinien zwinąć skrzydełka i nie wydobywać strzał z koleczka...

Co może zdziałać skromny kolejarz.

ZWYKŁY PISARZ KOLEJOWY KRADNIE 35 WAGONÓW Z WĘGLEM — WIEDŃ BEZ WĘGLA. — TRÓJKA „SPEKULANTÓW” POD KLUCZEM.

(p) Zeszłego roku obrzymie miasto, jakim jest Wiedeń, znalazło się w obliczu nienaturalnej katastrofy „świetał j”, gdyż wskutek braku węgla elektrownia i gazownia groziły zastaniem enlem ruchu. Ponieważ jednak wiadano, że instytucje te miały właśnie dostać większą ilość węgla, wszczęto dochodzenia celem zbadania, co się stało z transportami cennego towaru.

Dochodzenia doprowadziły do sensacyjnych wyników. Stwierdzono, że zwykły pisarz kolejowy, ni jak Rudolf Degen był przyczyną całego nieszczęścia. Ów skromny urzędnik sprawił, że brakujące wagony z węglem skierowano na

bocmy tor, należący do firmy Dittmar i w ten sposób oddano je do rozporządzenia wspomnianej firmy. Wskutek tych odkryć Degen zaaresztowano. Wyznał on, że nadużywszy swego stanowiska urzędowego w ciągu r. 1919 przy pomocy jednego z urzędników ruchu „przesunął” na torzy firmy Dittmar ogółem 35 wagonów węgla, przeznaczonych dla Wiednia. W machinacye te był zawikłany jeszcze trzeci urzędnik kolejowy.

Wszystkich trzech osadzono w kowie. Główny sprawca, Degen, przyznał się do winy i dostał 18 miesięcy ciężkiego więzienia. Dwóch współników uwolniono.

Zgnilizna moralna za Oceanem.

Skandaliczne procesy o uwiedzenie nieletnich dziewcząt.

(*) Przed kilkunastu dniami przytoczyliśmy szereg faktów, zaczerpniętych z życia Polonii amerykańskiej, a świadczących ujemnie o poziomie moralności wśród pewnych sfer naszych rodaków za Oceanem.

Obecnie pisma amerykańskie przepełnione są opisami, dowodzącymi, że poziom ten właściwy jest całemu społeczeństwu amerykańskiemu. Jako przykład służy kilka faktów: Od kilku antocy się przed jednym z sądów nowojorskich rozprawa przeciw jednemu z najsłynniejszych przedsiębiorców sportowych, Tex Rickardowi, oskarżonemu

O UWODZENIE MAŁOLETNIICH DZIEWCZĄT.

Pisma nowojorskie przepełnione są opisami zeznań 15-letniej Sary Schoenfeld, to znów dwunastoletniej Nellie Gasko, zeznań cynicznych, dowodzących, jak dalece zgnilizna moralna szerzy się w szerokich kołach tamtejszego społeczeństwa i to począwszy od szczytów, od pałaców bankierów, potentatów i nansowych, po ubogie mieszkanie klasy robotniczej.

Ne pierwszy to proces skandaliczny tego rodzaju, co kilka, kilkanaście dni

WYCHODZĄ NA JAW CORAZ TO NOWE SZCZEGÓŁY, ODKRYWAJĄCE TĘ ZGNILIZNĘ.

to proces Stillmana, to Arbuckle'a, znowu śledztwa w sprawie zamordowania Taylora i t. d.

Losowanie nagród „Gońca Krakowskiego”.

Ponieważ w czasie losowania nadeszły jeszcze zgłoszenia, wysłane pocztą w dniu 6 b. m., a doręczone nam dopiero dnia 9 b. m., przeto dziś odbędzie się w lokalu redakcyjnym dodatkowe losowanie nagród. Z tego też

powodu dopiero jutro zamieścimy całkowity wynik losowania z obu dni, przyczem podamy nazwiska osób, których rozwiązania szarady nadeszły po zamknięciu głównego spisu.

Numer Wielkanocny „Gońca Krakowskiego”

wyjdzie w Wielką Sobotę dnia 15 kwietnia rano

w bardzo zwiększonej objętości druku

Numer ten będzie ozdobiony kilkudziesięciu rycinami okolicznościowymi i bieżących wypadków, a oprócz ostatnich telegramów, najświeższych wiadomości z miasta, kraju i świata, sensacji, korespondencji, kinematografu, dzieł dobrych, z mego notatnika, z teatru, z sali koncertowej, sportu, mód, szerokiego świata, działu ekonomicznego, giełdy, zawierać będzie artykuły okolicznościowe i literackie.

„Goniec Krakowski”

jedyny największy bezpartyjny dziennik ilustrowany w Polsce

wychodzący codziennie w aziesiątkach tysięcy egzemplarzy i rozchwytywany przez szerokie masy społeczeństwa naszego

ma w sobie wielką siłę reklamową

stwierdzoną niejednokrotnie przez tych, którzy w „Gońcu Krakowskim” zamieszczają ogłoszenia

Toteż zaznaczamy, że ogłoszenia do tego numeru należy ryciennie nadsyłać, a pośpiech jest wskazany ze względu na znaczną ilość już otrzymanych zgłoszeń na większe inseraty. Ogłoszenia do tego numeru przyjmowane będą wyłącznie do środy 12 kwietnia. Po tym dniu będą ceny droższe wskutek nadzwyczajnej przy nich pracy technicznej.

Ze względu na konieczność wczesnego ustalenia nakładu, prosimy

Agencje prowizyjne

o rychłe podanie nam zapotrzebowania świątecznego numeru „Gońca Krakowskiego”

Policyant wskrzesił „nieboszczyka”.

Złodzieje ukryli się w trumnach. — Ciekawy policyant i niefortunny nieboszczyk.

Warszawa (tel. wł. M.). Złodzieje warszawscy, z powodu zbliżających się świąt, rozjechali się na prowincję, celem zdobycia łupów. Wczoraj właśnie dwaj ich przedstawiciele, niejaki Grendowski i Kieśniak, wracali powrotną drogą z obfitym łupem, gdy natknęli się na patrolującego policyanta, który usiłował ich zatrzymać. Złodziejz-kowie nie dali za wygraną i rzucili się do ucieczki. Policyant dał strzał i ujął jednego

— drugi bowiem zdołał się ulotnić, znikając w pobliskim domu. Wszelkie poszukiwania zdawały się być bezskuteczne. W domu tym znajdował się skład trumien.

Policyant, mając podejrzenie, otworzył wieko jednej z nich i znalazł nieboszczyka, leżącego z rękami na piersiach, który nie wydawał się jednak być umarłym. Wówczas policyant uderzył nieboszczyka, wskrzeszając go. Był to drugi bandyta.

Amerykańskie środki reklamy.

(Do ilustracji tytułowej.)

(d) Amerykanie mają swego rodzaju pomysły w urządzaniu reklamy. Niedawno temu miał się odbyć raut, z którego dochód był przeznaczony na fundusz wdów i sierót po urzędnikach policyjnych. Celem silniejszego zareklamowania tego rautu, jeden z artystów cyrkowych, na specjalnie urządzonej scenie, mając na piersiach afisz, pojawił się na ulicach Nowego Jorku, w czasie czego jeden z posterunkowych policyjnych przejeżdżał na motocyklu pomiędzy szrudnia, jak to dokładnie objaśnia nasza rycina.

W drugim wypadku pewna młoda dama, artystka malarka, pozwoliła kolegom wymalować na swych plecach pewnego rodzaju reklamę dla wystawy malarskiej i udała się, jak widzimy, na bal, wzbudzając powszechną uwagę.

W innym znów wypadku ekscentryczna Amerykanka kazała sobie przyszywać do kostiumu kaptelowego haftowany numer telefonu, aby nawet podczas kąpieli nie tracić kontaktu z światem eleganckim. Jedni tłumaczą, że numer telefonu służy celem powiadomienia rodziny o ewentualnym nieszczęśliwym wypadku w czasie kąpieli, inni znów, mniej zabobonni, twierdzą, że jest to doskonały środek, aby przez telefon nawiązać po wyjściu z kąpieli liczną znajomość w świecie męskim.

A wreszcie pomysłowa amerykańska modystka na wystawie kapeluszy umieszcza kilka kur, niby w kurjaku, a cel tego jasny, gdyż przy kury chce zwrócić uwagę na najnowsze fasony kapeluszy damskich.

Nadesłane.

Przy znanej

CUKIERNI LWOWSKIEJ

(dawniej JANA MICHALIKA)

w Krakowie, ulica Floryańska L. 45

otwarty został

SPECYALNY

BUFET

przypominający dawne dobre czasy

zaopatrzony w świeże piwo,

znakomite wódki i wyborowe zimne

i ciepłe przekąski i inne smakołyki.

Otwarty codziennie do godz. 1 w nocy

WPISY NA KURSA HANDLOWE

K. ZIMOWSKIEGO

tylko do 19 kwietnia w szkole Rynek 17, II. p. od godz. 5—6, a w kancelarii ul. Tenczyńska L. 2 (Grobie) cały dzień. 9160

Leśniczy egzaminowany z 20-letnią praktyką, sumienny, poszukuje posady. Roman Lewicki, Pacyków, p. Stanisławów.

Wspólnika do fabryki wycrbów chemicznych - z kapitałem 3 do 5 milionów Mk.

Fabryka znajduje się w Śródmieściu. Dobrze prosperuje, bez konkurencji. Zgłoszenia pod „Ryzyko wykluczone”.

Stan pogody.

Komunikat o stanie pogody wydany w poniedziałek 10 kwietnia 1922 o godz. 8 wieczór według danych Państwowego Instytutu Meteorologicznego w Warszawie.

Stan atmosfery: Nad Europą środkową wyraźnie zarysował się wyż barometryczny, który powoli przesunął się w kierunku południowo-wschodnim; wobec tego stan pogody w Polsce nieco się polepszył, jakkolwiek miejscami były notowane opady śnieżne, którym towarzyszyły dość silne wiatry.

W godzinach porannych temperatury wahały się w pobliżu zera, popołudniu zaś o godzinie 3 pomiędzy +1 a +5 (Poznań +1, Kraków +3, Lwów +3, Warszawa +4, Lublin +5, Pińsk +2).

Kraków 8 wieczór: Ciśnienie 767,6, temperatura +0,7, maksimum +6,0, minimum —1,6, opad 0,2, stan nieba: pochmurno.

Prognoza na wtorek: Dość pogodnie, potem zachmurzenia, nieco cieplej.

— 000 —

Z TEATRU J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj i jutro arcywesoła komedia Krzywoszewskiego „Dyabeł i karczmarza” z pp. Zmiejewska, Szymanski i Szymanski Miarczyński w rolach głównych; we czwartek, piątek i sobotę z racji wielkiego tygodnia teatr iak corocznie zamknięty.

MIEJSKI TEATR OPERA I OPERETKA. W dziesiątym tygodniu odbedą się tylko dwa przedstawienia a to dziś we wtorek 11 bm. „Odmłodzony Adolar” i jutro we środe 12 bm. Baron Kimmel. W przygotowaniu „Gasparone” znakomita operetka Milleckera „Urlop małżeński” najnowsza operetka Gilberta, oraz ulubiona „Królowa przedmieścia” Krumłowskiego. Zespół operowy przygotowuje operę Czajkowskiego „Eugeniusz Oniegin”. Dyrektori teatru udało się pozyskać znakomitą parę baletowa trubicistów Krakowa pp. Eugeniusza i Marve Koszutek, którzy wystąpią na naszej scenie w najbliższych dniach.

Z TEATRU „BAGATELA”. „Szal” Krzywoszewskiego powtórzony bedzie jeszcze dziś we wtorek i we środe, ustępując miejsca repertuarowi świątecznemu.

SIEDM SŁÓW CHRYSZTUSA. Oratorium Th. Dubois odtworzy przy współudziale orkiestry symfonicznej Związku muzyków polskich Towarzystwo oratoryjne. Jako soliści wystąpią artyści opery krakowskiej pp. L. Jaworzńska, K. Kniaginina i J. Stepiński. Koncert odbędzie się w Wielki Czwartek i Piątek 13 i 14 bm. o godz. 8 wieczór w teatrze „Bagatela”. Bilety sprzedaje już kasa teatru „Bagatela”.

NOWY KAPELAN ZWIĄZKU STRZELECKIEGO. Rozkazem Komendy Okręgu krakowskiego Związku Strzeleckiego na skutek uchwały Zarządu Okręgowego, został mianowany Kapelanem Okręgu Krak. Zw. Strzel. Ks. Roman Stojanowski, kapelan W. P. w rezerwie, b. kapelan Grupy Polud. Górnośląskich Wojsk Powstańczych, odznaczony Krzyżem Walecznych i Śląska Wstęga Waleczności I. kl.

WIECZORNICA HARCERSKA. Miła rozrywka dla licznie zebranoj publiczności (głównie ze sfer rodzicielskich) była wieczornica harcerska, urządzona w niedzielę w sali Kasy na oficerskiego staraniem Kola Przyjaciół VI. Drużyny. Na pomysłowy program złożyły się przedewszystkiem dopisy sprawności harcerskiej, wśród których prawdziwą sensacją było przedstawienie o zabójstwie i wyzwolenie pojmanego przez Indyan harcera. Do uświetnienia programu przyczyniła się wydatnie utalentowana artystka miejskiego teatru opera i operetka p. Korabianka pięknem odśpiewaniem pełnych uroku piosenek przy akompaniamencie dyr. Barańskiego. Młodzi harcerze wraz swego zachwytu oraz wdzięczności dali zarówno w wierszach oklaskach jak w pięknym adresie Obwodowemu artystom należv się serdeczna podzięk za iscie skautowy „dobry uczynek” na rzecz harcerskich kolonii letnich, na który to cel przeznaczony został dochód z wieczornicy. Uroczystość zakończyło wręczenie drużynie tej godła w postaci jaszczebka i żołnierskie przemówienie kpt. Tomaszewicza.

INSTYTUT FILMOWY. W tych dniach zorganizował się w Krakowie „Instytut filmowy” pod kierownictwem pp. dra Kazimierza Lubeckiego i Stefana Szybca artysty film. Od dnia 20 bm. zaczyna się w Szkole wykłady gry filmowej (dyr. A. Waldemar Zero i dyr. J. Kucharski) 1) Elementy kinematografii; 2) reżyseria filmowa; 3) film jako czynnik wychowawczy; plastyki (Lm. Carme i Z. Lubecki); literat. charakterystyki (Miarczyński art. dram.) kastywologii (prof. T. Błotnicki); historii sztuki (dr K. Lubecki); Etetyki (dr K. Lubecki); tezyka an-

zielskiego (prof. B. Smith), języków francuskiego i niemieckiego (red. H. Tarnawski). Instytut zarejestrowany został w Wydziale IV magistratu pod L. 16133. Kancelarya Instytutu przyjmie wpisy i udziela informacji w biurze „Polonia” przy ulicy Basztowej 27 pokój nr 22.

Z TOW. KLONIJ WAKACYJNYCH. W niedziele odbyło się w gimnazjum św. Jacka pierwsze po woinie zgrupowanie posiedzenie Wydziału Tow. Kolonii wakacyjnych dla uczniów szkół średnich. W obradach wzięli udział niemal wszyscy członkowie Wydziału. Prezesem Tow. wybrano na rok 1922 prof. Karola Stacha wiceprezysami dra Jana Fraczkiewicza i ks. Z. Kulę sekretarzem Tow. prof. Wł. Kocha a jego zastępcą prof. W. Mosszczygo, skarbnikami prof. J. Ostrowskiego a zastępcą dra Wł. Ekierta, gospodarzem kolonii prof. dra St. Weinera, zastępcą inż. T. Świerza w Porebie Wielkiej. Wybrano nadto dla celów propagandy Tow. Komisję prasową, która stanowią pp. dyr. Zawiański, prof. Koch i prof. Mosszczy. Omawiano m. i. sprawę konserwacji nowej kolonii w Porebie na co potrzeba najmniej 150.000 mk. Dalsza sprawa była kwestia wsiadania na bezce w wakacje jak największej ilości uczniów. Stan kasy obecnie wynosi 521.615 marek z tymczasem budżet na utrzymanie polnej tegorocznej kolonii wynosić będzie 1.800.000 marek. Wobec tego postanowili Wydział użyć wszelkich środków propagandy aby zebrać potrzebne fundusze i zabezpieczyć byt polnej tegorocznej kolonii w Porebie Wielkiej.

ARNOLD FOELLESY. którego gra wzbudziła we wszystkich kontrach muzycznych tak wielkie zainteresowanie wystąpi w Krakowie we wtorek 18 bm. Zgodnie relacje całej prasy, pełne entuzjazmu i podziwu stwierdzają że A. Foeldesy jest mistrzem gry wiolonczelowej w czwórnym znaczeniu tego wyrazu i że jest jedynym godnym następcą słynnego czelisty Pablo Casals. Technika Foeldesyego jest tak zagadkowa interpretacja tak wyjątkowa, że artysta ten jest obecnie sensacją, o którą ubiegają się największe agencje koncertowe.

BERMAN JALLOWNER tenor o światowej sławie, wystąpi u nas w sobotę 22 bm. Niektóre kategorie biletów są już wyczerpane.

OLGA DESMOND. słynna śpiewaczka wystąpi u nas w przejeździe w sobotę 21 bm w Miejskim Teatrze im. J. Słowackiego. Bilety są już do nabycia w kasie dzielnic teatru.

(-) **KASA KOŁEJOWA, LICYANT I PŁASZCZ.** Niejaki Tymoteusz Nosek zam. przy ul. Szerokiej 2 kupił na stacji w Grzegorzkach bilet kolejowy do Kołomyżowa. Przez pomyłkę jednak wydano mu zamiast biletu do Kołomyżowa bilet do Bieńczyca. Kiedy p. Nosek nie zauważywszy tej pomyłki jechał spokojnie do Kołomyżowa, tuż za Bieńczyca, mi zjawił się konduktor, który zobaczywszy u Noska bilet jedynie do Bieńczyca oddał go na stacji w Kołomyżowie w ręce policji. Ponieważ Nosek nie miał pieniędzy na zapłacenie kary, spisano z nim protokół i mimo że Nosek dawał w zastaw swój zegarek, posterunkowy nazwiskiem Polak kazał mu iść ze sobą. Tymczasem w drodze załwał Polak Noskowi płaszcz z wojskowego materiału o cywilnych guzikach, poczem uszkodzowanego puścił. Płaszcz a dotychczas Noskowi nie zwrócono.

(-) **KRADZIEŻ URZEZY.** Dnia 8 bm. skradziono Mieczysławowi Bieniewskiemu właścicielowi dóbr w Stryżowie uprząż z okuciem i kłosem na konia, wartości kilkudziesięciu tysięcy marek.

(-) **ZGUBIONE.** Róża Roth zam. przy ul. Działowskiej 113 zgubiła dnia 8 bm. złotą plecioną bransoletkę wartość 25.000 marek.

(-) **SLUŻĄCA ZŁODZIEJKA.** W mieszkaniu inżyniera Tad. Leszczyńskiego powtarzały się już od dłuższego czasu systematyczne kradzieże materii, bielizny, obuwia, wirtualów i gotówki na łączną sumę 300.000 marek. Policja w toku śledztwa aresztowała służącą inżyniera Ewę Dudzik lat 23 rodem z Męciny (pow. Limanowa), która przyznała się do kradzieży. Skradzione rzeczy oddawała swemu bratu przyrodniemu Józefowi Wójcikowi lat 22 bez zajęcia. Aresztowany Wójcik przyznał się, że rzeczy oddane sprzedawał na tandecie. Część skradzionych rzeczy zdołała policja odebrać i zwrócić właścicielowi.

(-) **Z ŻYWCA** donoszą: Dnia 4 bm. zmarł nagło w Miłowiec p. Rudolf Jamka kierownik szkoły w Ujsołach koło Żywca. Zmarły jako człowiek energiczny i zdolny cieszył się powszechną sympatią miejscowego ludu.

„GŁOS LOKATORSKI” Wkrótce rozpocznie wchodzić w Warszawie niemoż. „Głos lokatorski” wydawany przez centrale zrzeszeń lokatorskich. „Głos lokatorski” będzie poświęcony najbardziej palącym zagadnieniom środowisk miejskich i wypowiadaniu wszelkiego rodzaju rozkładów. W dn. 7 i 8 maja br. odbędzie się w Warszawie doroczny zjazd zrzeszeń lokatorskich z całej Polski.

OBWIESZCZENIE w sprawie wywozu artykułów żywności. Na podstawie uchwały Rady Ministrów z 30 marca br. Województwo ogłasza, że wywóz kołej lub kolowo, wyprowadzenie lub wynoszenie po za granicę Państwa zboża i jego przetworów, bydła, świń, mięsa świeżego i jego przetworów, tłuszczów zwierzęcych, jaj, mleka i jego przetworów jest wzbroniony. Zakaz ten nie dotyczy transportów, zaopatrzonych pozwoleniami na wywóz, wystawionymi najpóźniej 30 marca br. oraz przesyłek transytowych pochodzących z Rumunii. Wreszcie transportów do Górnego Śląska, jeśli przetransczenie to jest wyraźnie w odnośnym pozwoleniu wywozowym uwidocznione. Dopuszczona do wywozu jest tylko reszta kontyngentu jaj, ustalonego na miesiąc kwiecień br. Przekraczający ten zakaz będą karani w drodze karno-sądowej na podstawie

Jeniec niemiecki -- światowym oszustem

Falszywy marszałek dworu i adiutant króla Belgii dekuruje orderem amerykańskiego generała. - Na audyencyi u sułtana. - Uwieszony i przeproszony.

Warszawa. (Tel. wł.). Dzienniki belgijskie donoszą o aferze pewnego Niemca Stephana, który w r. 1919 dostał się do niewoli belgijskiej, pocem bezwzględnie, po złożeniu troni, został uwolniony z obozu jeńców, gdyż zdołał winowić przedstawicielom władz belgijskich, iż pochodzi z okolicy Malmedy. Gdy był na wolnej stopie, ów Niemiec przedstawiając się za marszałka dworu zamówił telefonizację w biurze fotograficznej armii belgijskiej 250 podobizn króla Alkorta, które też otrzymał. Następnie zaopatrył się w fałszywe dokumenty osobiste i jako adiutant królewski doręczył medal wojenny dowódcy amerykańskich wojsk okupacyjnych

gen. Allanowi. Podczas swego pobytu w dowództwie wojsk amerykańskich pożyczony sobie znaczne kwoty od oficerów, poczem uciekł do Konstantynopola, gdzie był przyjęty przez sułtana ze wszelkimi honorami, przystępującymi wybitnym osobistościom. Po kilkudniowym pobycie został zdemaskowany i pod strażą odesłany do kwatery wojsk międzysojuszniczych w Konstantynopolu, gdzie zdołał tak zręcznie się obronić, iż członkowie dowództwa przeprosili go osobiście za wyrządzoną mu krzywdę, wypuścili na wolną stopę. Obecnie ma on przebywać w Anglii.

art. 25 ustawy o zwalczaniu lichwy z 2 lipca 1920 Dz. u. p. Nr. 67, poz. 449, przyczem towar może ulec konfiskacie. Obwieszczenie to obowiązuje w tych miast. Wojewoda: Galecki.

Mistrzostwo klasy A.

B. B. S. V.—Makkabi (Kraków) 5:2. W Bielsku rozegrane zostały zawody o mistrzostwo klasy A między tamtejszym klubem B. B. S. V. a Makkabi z Krakowa. Drużyna bielska odniosła zwycięstwo nad drużyną krakowską, uzyskując w mistrzostwie dwa punkty i trzecie miejsce.

Mistrzostwo klasy B.

W Krakowie:
 Korona—Olsza 2:1 (2:0).
 Podgórze—Jutrzenka II. 1:1 (1:0).
 Cracovia II—Wawel 2:0.

W Bielsku:
 Biała—Lipnik Hakoah 3:3.
 Sportklub Bielitz—Verein f. Rasenspiele 4:1.

Zawody sportowe we Lwowie.

Lwów (tel. wł.). Pogoń Lwów—Pogoń stryjaka 8:1 (7:0). W pierwszej połowie ogromna przewaga Pogoni lwowskiej.
 Pogoń II—Lechia II (o mistrzostwo klasy B) 6:0 (4:0).
 Czarni—Rewera 8:2 (4:0) (o mistrzostwo klasy A).
 Czarni II—K. S. 8:2 (3:0).

Bieg na przelaj L. K. S.—Pogoń, urządzony na odległość, wywołał wielkie zainteresowanie w kołach sportowych lwowskich. Miarą zainteresowania jest stosunek wysokości cyfr startujących, z których wszyscy dobiegli do mety. Pierwszy przelaj kapitan Sterba w czasie 12'31 S, drugi Bełchowski (juniorów), Steczków (Czarni) 14'2. Bieg odbyto dokoła placu Cetnera.

Warszawa. WKS—AZS 1:1, Warszawianka—Korona 5:0, Polonia—AZS 3:0, Korona—Lechia (Lwów) 1:0.

(-) **Lublin—Brześć Litowski:** Reprezentacja Lublina bije Brześć Litowski w stosunku 3:1 (0:1).

(-) **Sportklub—Union Żółkiv.** W ubiegłą sobotę wiedeński Sportklub w Pradze gra z czeskim union Żółkiv, bijąc klub czeski w stosunku 2:1 (1:1).

Milionówka pójdzie w górę

Warszawa. (Tel. wł.). Pożyczka promiwa i zw. „milionówka” została już oadkowicie wyprzedana, z powodu czego w kołach finansowych panuje przekonanie, że kurs giełdowy milonówki w krótkim czasie znacznie się podniesie.

Millardy polskie za pomarańcze

Warszawa. (Tel. wł.). Według obliczeń kompetentnych dzienników import wzmógł się w ostatnim czasie bardzo. Tak np. wzmogło się ogromnie w bieżącym sezonie sprowadzenie pomarańczy, których sprowadzono za blisko 4 miliardy marek polskich.

Ruch giełdowy.

Giełda krakowska z 10 kwietnia

Waluty i dewizy	otw.	zako.	otw.	zako.	Przebieg
Dolar St. Zieg.	3700	3800	3700	3850	—
kanad.	3000	3000	3000	3700	—
Franki franc.	40	50	35	36	—
bełgij.	320	330	320	335	—
szwaic.	750	700	750	770	—
Funt sterling	16.400	17.000	16.400	17.000	—
Marki niemiec.	12	13	12	13	1760 126
korony aust.	48	51	48	51	49 1/2
czeskosł.	72	74	72 50	74 50	—
węgiers.	430	460	430	460	—
Lei rumuński	23	25	24	26	—
Liry włoskie	190	210	190	210	—

Akcyje bankowe.	Warta bilansowa		
	otw.	zako.	Przebieg
Bank Kzemyst. I—V em.	600	700	—
Bank Hipoteczny	300	350	800—850
Bank Miłkowski	675	725	—
Ziemski Bank Kredyt.	550	650	—
Powszechny Bank Kredyt.	300	400	—
Akc. Bank Związk. I—VII	600	700	—
Bank Ziem. Kredow. Lancut	600	700	—
Bank Kred. w Warszawie	3000	3200	—
Akcyje tow. hand. i przem.			
P. I. H. I—IV em.	600	650	615—620
„Ehbor”—L. J. Borkowski	—	—	—
„Imper”	250	300	280
„Polski Glob”	850	950	800—925
C. Hartwig, Poznań	—	—	—
Zeglugi Polska	325	375	350
Ziemkowski—III em.	500	600	6000—6100
H. Cegielski, Poznań	350	245	2400
Warsz. Parowozowy I—II em.	300	400	—
„Lemiesz”	—	—	—
„Trzebinia” I—IV em.	1750	1850	1800—1825
„Pocisk”	700	800	—
Automotor	100	120	—
Portland-Cem. Szczakowa	1000	1000	—
Górna	600	600	—
Sierza	300	300	6400
Tepege I—IV	300	400	5800
Polska Natta	200	200	2035—2060
Elekt. Sierza I—III em.	—	—	—
Oleś	3200	3500	—
Pezel	100	120	—
„Iłazce Trzebinia	1700	1900	—
„Atlas” I—V em.	2800	3050	2030—2050
Porcelana Cmielów	—	—	—
Fabryk. cukru w Cudorowie	190	3100	3000—2950

Warszawa (PAT) Giełda warszawska. Waluty: Dolar Stanów Zjednoczonych trans. 3330 3315 3330 sprzedaż 3300 kupno 3310. Czeki. Gaańsk trans. 12'50 sprzedaż 12'75 kupno 12'35. Belgia trans. 322 324 i pol. 324. sprzedaż 325 kupno 322 Berlin trans 12'65 12'50 12'55 sprzedaż 12'73 kupno 12'35 Londyn trans 16'00 17'00 16'25 sprzedaż 17'025 kupno 16825. Nowy Jork trans 3500 sprzedaż 3550 kupno 3310 Parvz trans. 355 352 353 sprzedaż 355 kupno 351 Praga trans. 74 i pol. Szwajcaria trans. 755 751 sprzedaż 755 kupno 747 Wiedeń trans. 50 i pol 50 sprzedaż 50 kupno 49. Drobne dolary trans nienotowane. sprzedaż 3330 kupno 3790.

Wiedeń (PAT) Berlin 25'70. Budapeszt 9'37. Londyn 33'50. Medvolan 41'70. Nowy Jork 7681'50 Parvz 70'80. Praga 152'27 i pol. Warszawa 1'93 i pol. 2'05 i pol. Zurich 149'75.

Zuryc (PAT) Berlin 170. Holandia 195. Nowy Jork 514. Londyn 22'71. Parvz 47'30 Medvolan 27'75. Bruksela 43'65. Kopenhaga 109. Sztokholm 134 i pol Chrystiana 23 i pol. Madryt 130. Buenos Ayres 162 Praga 10'05 Budapeszt 0'60 Zagrzeb 1'53 Warszawa 0'13. Wiedeń 0'05'60. Korona austriacka stemplowana 0'07.

Guv de Chantepleure.

65

Slub w aeroplanie

Przełożyła z francuskiego
Mazyra z Dzieduszyckich Komorowska.

Zwróciłam wprawdzie uwagę Wilhelmowi na to, że znacznie przedemną już występował święty Franciszek z Asyżu hymny pochwalne dla brata naszego, słonia. Ale towarzyszący mi przyznał się mimo tego do klęski.

— Poczciwy święty Franciszek z Asyżu, — rzekł, — wychwał nie tylko „Brata słonia, bo piękny jest i promieniący”, ale uznawac umiał także i zasługi „Siostry wody”, dlatego, że bywa pożyteczną, skromną, wartościową i czystą...”

Przyjaciel mój jest uparty! Więc przerwałam dyskusję i wzruszyłam ramionami, rzucając niechętnie spojrzenie ku ratuszowi, którego fronton równie mi się wydał gderliwy i niechętny, jak oblicze człowieka, który mu zakłóca spokój.

Więc oglądałam budowlę, czyli, chcąc być dokładną, wewnątrz budowli i zawartości ich, a nigdy fasadę, ani zewnątrz jej powierzchnię... Szybko wyskakiwałam z powozu, przy pomocy Kerjeau, biegałam co sił, pod ochroną parasola, z którego woda spływała strumieniami i co go towarzyszący mój trzymał nad moją głową, wpadałam, jak bomba, ze spuszczoną głową, pod jakiś portal z cegiel lub kamieni nie dopatryw-

szy się wcale, czy się znajduję w kościele jakimś, ratuszu lub muzeum.

Gdyśmy jechali z jednego miejsca na drugie, wymieniał Kerjeau kolejno to wszystko, na co należało popatrzeć, więc jakąś oryginalnie kręconą uliczkę, ładny domek o załamanych dachkach, okno, wykwintnie rzeźbione, zabawny szereg małych wieżyczek, przypominających dziecinne zabawki, wyludniony zaułek, przez który przechodzi staruszka w charakterystycznej man tyli z kapiszonem... Słuchałam ślicznych archaicznych nazw: więc ulica Włóczek, ulica Ślepego Osła, ulica Miodowa, ulica Różańcowa... Lecz nie miałam nawet ochoty się patrzeć, udiwałam jednak, że widzę wszystko... W ten sposób poznałam katedrę, ratusz, pałac sprawiedliwości, kaplicę Przenajświętszej Krwi, muzeum starożytnych obrazów... i niejedno zapewne jeszcze.

Lecz wcale nie mam ochoty rozciągać się nad opowiadaniem tej wędrówki, pełnej zawodów. Wszystkie wspomnienia mieszały się w mym umyśle i pozostawiam je w młodzi, tak, jak go spodni, co złożyła w szafie stos najrozmaitszych przedmiotów i która mówi: „Poukładam je kiedy indziej”.

Od czasu do czasu tylko odłącza się od całości pojedynczy jakiś obraz lub refleks jakiegoś obrazu. W tej chwili naprzykład widzę przed oczyma alabastrowy pomnik Jana Carondelet, biskupa z Palermo, w katedrze Zbawiciela. Pralat ten leży, w episkopalie przyodziany szaty, na łożu z czarnego marmuru, ale poza jego robi wrażenie, że on nie śpi, tylko rozmyśla. Gładka i ciepła przejrzystość alabastru o różowo-zielonym odcieniu, zdaje się drżeć i pulsować ży-

ciem szczególnie i jakby bardzo wzniosłem... Całe dzieło to wspaniałe jest i pełne dziwnej, wzruszającej duchowości. Sama jej jednak nie spostrzegłam i nie szukałam jej bynajmniej.

Kerjeau zwrócił moją uwagę i pojął wielką piękność pomnika, który głębsze na mnie wywarł wrażenie od grobowca ze złoczonego morsiada w kościele Panny Maryi i od sławnych, wspaniałych z powodu kosztownych ozdób, pogłów Karola Śmiętego i Maryi Burgońskiej.

I wspominał także, — co stanowi nowy dowód tego jaki nieład panuje w szafie mojej pamięci, — starą siedzibę panów na zamku Grutus, w której stanęłam jak wryta, pomimo tego, że się nie pozbyłam bynajmniej niezadowolonia z powodu sloty, przed najcudowniejszymi koronkami, jakie kiedykolwiek w życiu widziałam. I nie dziwnego... gdyż miałam przed sobą kolekcję światowej sławy, całe dzieje koronki, poczynając od jej najrymitywniejszych, niezręcznych prób, a skończywszy na najwspanialszych arcydziełach, istnych cudach roboty klocków i igły. Wyobraźnia moja, zarówno jak moje kobiece upodobanie były pod urokiem tych czarodziejskich wyrobów ludzkich rąk. Bo cóż może być więcej porywającego, jak piękna, stara koronka, o której się słyszy takie określenie: „Ten kolnierz ścięgu Bincha, tak cieniutki i tak przejrzysty, to żmudna praca nieznannej artystki, która wskutek niej, wedle tradycji, straciła wzrok... Nosila go przed trzema wiekami księżniczka XI”...

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wyjaśnienia i porady
w sprawach ogłoszeń
zapisać bezpłatnie w Admini-
stracji „Gonca Krakowskiego”.
Dziennego 7. Telefon 12502.

OGŁOSZENIA

Administracja otwarta
od godziny 9—1 w po-
łudnie i od godziny 4—7
wieczorem.

Ogłoszenie Wiersz milimetrowy w zwykłych ogłoszeniach Mk 25. — Układ tabelaryczny Mk 30. — Drobne od wyrazu Mk 21. — Matrymonialne i korespondencya prv. Mk 30. Nadesłane Mk 65. — Nekrologi Mk 40. — Komunikaty po kronice Mk 30. — Głosy publiczne i dział ekonomiczny Mk 30. — Na 1-szej stronie lub przed tekstem Mk 151. — Ogłoszenia przed tekstem na 2-iej lub 3-iej stronie Mk 120. — Ogłoszenia zagraniczne 50% drożej. Załączniki przyjmuje się wedle umowy. Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracji „Gonca Krakowskiego”. Komunikatów przesłanych Redakcyi uwzględniać się nie będą.

Rok zał.
1863

**NAJSTARSZA
KRAKOWSKA PAROWA FABRYKA**

Rok zał.
1863

WODEK i LIKIEROW JÓZEFA KULCZYŃSKIEGO

w Krakowie, ul. Floryańska 55.

po gruntownem odnowieniu i zremontowaniu poleca swoje przedwojennej jakości

ZNAKOMITE WODKI i LIKIERY.

OKAZJA! Na święta po cenach fabrycznych. OKAZJA!

O dobru ci prosimy przekonać się
w Probierni fabrycznej w Krakowie przy ul. Floryańskiej 55.

Sprzedaż detaliczna w sklepie fabrycznym.

Sprzedaż hurtowna na prowincję:

Dom handl.-przemysłowy IGNACY MUSIAŁKOWSKI

Kraków, Rynek główny 34.

9099

Wulkanizator

GUM AUTOMOBILOWYCH, MOTO-
CYKLOWYCH, ROWEROWYCH
oraz wszelkich robót w zakresie wchodzących.
Wykonanie solidne. 8953

PIOTR BAWOLIK
Kraków, Smolenska 23, otic.

Szlachectwo Herby

wyszukiwanie dowodów,
rysunki — genealogie

„Herold”, Kraków, Szlak 4, III p.
od 2½—4½. 9191

Piłny telegram do Pań!

KAPELUSZE DAMSKIE

na obecny sezon poleca po umiarkowan. cenach

S. Sadowska 8972

w Krakowie, ul. Grodzka nr. 18, I. p.

Przyjmuje również kapelusze do przeróbki.

Tylko 1 tydzień przedświąteczny!

Nowość!

Gramofony bez tuby silno-dźwięcz-
ne za cenę 17.500 Mk. Piły w wiel-
kim wyborze. Harmonie ręczne, ust-
ne, skrzypce i wszelkie przybory. 9016

Leopold Huttrer, Kraków, Grodzka 43.

Bielizna-Meska
KAPELUSZE KRAWATY

BRACIA LANDWIRTH
KRAKÓW, GRODZKA 46.

Pierwszorzędna
elektryczno-motorowa
PIEKARNIA

Fr. MAGIERY

Kraków, Zwierzyniecka 10

przyjmuje

wszelkie zamówienia na święta

wypiekając pieczywo

na maśle i mleku. 9182

